

עין משפט
נר מצוה

(א) נס'י תוס' לעיל ה' ד"ה
(ב) נלקמן לה' ע"ש
היטב' (ג) רש"א וה'
(ד) עליו כפני י"ד כ"ג
(ה) נלקמן כד' (ו) לקמן כד'
י"ב קצת' (ז) ע"ש היטב'
(ח) ומש' ככ' (י) נשיך
לעיל במשנה' (י') וחזירו
י"ב כ"ג

נב"י ר'צ רדקלי"א עזרי' כ"ב
ת"ר. לנ"ו מדקמ"ו זה פוסק
זה פוסק היינו כ"ן שהחובט
קול עליו חב כ"ב חר"י ר"ן
שהחובט קיבל עליו. כ"ן
מוכח דכ"ן באמן ויכ"ן במחול
פליגי לנ"ו מח"י פריקין מח"י
קמ"ל דמח"י הדד כ"ב חזקה
הא מח"י ש"א פליגי דמח"י
במחול כדכ"ל שחולל ש"ס
רק באמן כדכ"ל לרנ"ה ש"ס.
ל"ה א"ל פריקין מח"י דהכא
דקמ"ו זה פוסק זה פוסק
דמח"י דמח"י פליגי:

[illegible]

נאמן עלי. להיות דין.
אבא. פסול מן התורה
לדוננו לא לזכות ולא לחייב.
הנפקא לן בפרקין (כו):
מלא יומתו אבות על בנים
וגו' (לקחון כד.).

מי מעבד. בתמים: והסתר ר.א.
לשון סוף פירוק: דף (טו): לא
קטן. אחד אמר יקדו כלן ואחד לא
נלק לבית הוועד כוסין אותו והולך
לבית הוועד: ולא קדמאר מלון נלק
לבית הוועד. עבד ליה לאיש מלואיש:
דמאר ר' יוחנן. לקמן נשמעמין:
כערכאות שסבוריא. שלא היו בקיאין
דין מורה הלך אפי' ליה מני מעבד:
ר' דינא דרב הונס ורב ספדא.
תירווייהו בתד מוקא: ועוד מאי
נורר. דמשמע דהכי דינא: יאא דין

לֹא דִיּוּן אֶחָד שְׁנִיָּה
בְּמַעֲרָב מִשְׁמִיָּה דְרָ' /
דִּיּוּן אֶחָד וְשְׁנִיָּה בְּזֵר
כֹּר'. נִימָא בְּדֶרֶךְ יְהוּדָה
חֻתְמוּן עַל הַשְׁמֵר אֶל
יְהוּדָה אֲמַר ר' וְרַבִּנָּה
דְּבִי יְהוּדָה אֲמַר ר' ו
דִּינָן ר"מ סִבָּר דַּעַת

דעת בעלי רינין וילא
חותמין על השטר כו' תניא גמי הכי "כך היו נקיי"
אלא א"כ יודעין מי חותם עמהן ולא היו יושבין ברין אלא אם כן יודעין מי מיסב עמהן: זה פוסל דינין כו':
שנו אבל מומחים לא הא מדרתין סיפא וכו"א אימתי
כשרין או מומחין מפי ב"ד אינו יכול לפוסלן מכלל דר'
כמומחין מפי ב"ד ואינו יכול לפוסלן ת"ש אמרו לו לר'
כל הימנו שפוסל דיין שהמחהו וכו' עליהם תניא גמי
לרבים דברי ר"מ והא עדים כמומחין דמי ואמר ר"מ זה
"אמר ריש לקיש פה קדוש יאמר דבר זה תני עדו ערו
מהימן כבי תרי עלוהם לממון" לא צריכא קדבליה עדו
נאמן עלי אבא "נאמן עלי אבך נאמנן עלי" ג' רועי כב

אבל במסמחין אמילו ר' מאיר מודה שאין יכול למסלקו. תניא נמי הכי לעולם מוסל והולך עד שיקבל
אמר ריש לקיש מה

בזהו הא גופא קשיא רישא אסיפא
אמרנא דרבי ממונתא בשלשה אלמא
גב' סגי ודרי קאמר דלרבי ט' וזל
דלף תמולה היה ידע כמו שפירש
אח"כ שזה פוסל ב"ד של חבירו וזה
פוסל ב"ד של חבירו ולא יסבו בי"א ג'
אחרונים כדקאמר המתקן ולא פורד
אלא מלשנא דמתי' דקמי' זה פורד
ב"ד וזבירו כן ולזה פריך מאי זה
פורד לו אחד כלומר לא סגי בלאו
הכי ומשני בזהו פורד כלומר אין
חובה ודאי לעשות כן אלא ממתי'
מתי' אל ארע כן:

בנו ב' דינא דרב הונא ורב חסדא דאמר ליה מאי קאפרימא דף וכו'. פירש הקוטנער שהיו במקום אחד ולא הכירם דלא אמר (שינוי) אמר דרב חסדא לא היה מורה לפני רב הונא אפי' בעינא זכותא וכו"ש דדן לא היה עושה בפניו וזיל שהיו סמוכים לו היה חזן לנ' פרסאות: **כדי** שיצא דרב לאמריה. הרשב"ן שאליו החייב יפרע בראין ויאמר קושטא דייני שאני בעלמי בירמיה האחד ואם היה יכול להפך נזכרתי היה מהפך לפוס היטא משמע כל הפירוש שמתוך שצריך לו היה שלו (ו) השלישי יאלה הדין לאמיתו בלא עוות שהיא הענין שקול ולא ירבו מהפכין לחובה על מהפכין לזכות ולא להפך: ואמר

ויריין' להן עוד אחד מאי שנא דעכרי הכי אמרי
וירא' מתוך שזה בורר לו דין אחד זה בורר לו
להן עוד אחד יצא הדין לאמיתו' וחכמים ואמרים
אמר רב קמפלי דאמר רב יהודה אמר רב אין העדים
א"כ יודעין מי חותם עמהן רבי מאיר לית ליה דרב
ת' להו דרב יהודה אמר רב לא דכולי עלמא אית להו
עת הדיינין כ"ע לא פליגי דבעינן כי פליגי דעת בעלי
עלי דינן נמי בעינן ורבנן סברי דעת הדיינין בעינן
בעינן גופא אמר רב יהודה אמר רב אין העדים
דעת' שבירושלים עושין לא היו חותמין על השטר
א א"כ יודעין מי יושב עמהן ולא היו נכנסין בסעודה
גל כמיניה דפסיל דייני א"ר יוחנן בערכאות שבסוריא
ומזון שמביא ראה שהן קרובין או פסולין אבל אם היו
אזיר מומחין נמי קאמר ה"ק אבל אם היו בשרין נעשו
לא כל היום שפוסל דין שמומחה לרבים אימא לא
כי לעולם פוסל והולך עד שיקבל "עליו ב"ד שמומחה
פסל עדיו של זה וזה פוסל עדיו של זה הא איתמר עלה
נאי אילימא למזון דרחמנא פסליה אי לשבועה דהימני
ה כבי הרי מאי קמ"ל דמצי הדר ביה תנינא אמר לו
ר"מ ואמר יכול לחזור בו וחכ"א אינו יכול לחזור בו
ואמר

וְשֵׁשׁ יָאמַר דְּבַר זֶה תִּנֵּן וּכְנָן דְּקַבְלִיָּה עֲלֶיהָ

ב ב טוש"ע שס סעיף ד:
ג ג מ"י פ"כ מהל' עדות
הלכה א סמג לאוין ר"ד
טוש"ע ח"מ סי' לד סעיף
כד סה:

ד ד ה ו ז ח ט י כ ל
סנהדרין הלכה א סמג
עשין לו טוש"ע ח"ת סי' יג
סעיף א:
ה ז ח ט י כ ל פ"ב מהל'
סנהדרין הלכה יד
ופכ"ב הלכה יו"ד סמג
עשין לו טוש"ע ח"ת סי' יא
סעיף י וסי' לד סעי' א
טוש"ע א"ח סי' קט סעיף
ב:

ו' ט' מ"ה פ"א מהל' טוען
הלכה א' ופ"ה מהל'
עדות הלכה א' טמג לאוין
רב טוש"ע ח"מ (ס' נב
סעיף יג) (ס' כה סעי' א'
הנהגה):
ו' י' מ"ה ט' טמג ט' ט'
טוש"ע ח"מ ס' ט'
סעיף א':

[illegible]